

24 - X - 38.

1)

Estimada Mercè - Em vaig quedar molt trist. Podia haver-me ho pensat, perquè quan vas començar a escriure-me hi ja em vas dir que era un paper que t'havia sobrat i que tenies de reserva. Recordo que llavors vaig veure el càrrec que no devia ser molt el que et quedava, i vaig veure que a la seva temporalitat, d'ammateid, en devia tenir força a jutjar pel plec que m'he anat rebent! Però tot s'acaba i així no et quedaria paper de color rosa. L'enganyat, heu vist, però no t'hi captaquis, i no donis ningú feina vana a l'Esperança. Molt bé i sigui el crit que tu, qualsevol paper no agadarà. Escriv-me en rollos de vidria si vols, - però no s'acabaria també? Tot tot t'ho hi, l'era t' de Déu.

Tu ets la hi on tota hi termina
i no és hi si en tu no termina...

Vens quin salt? Del paper higiènic a Nostra Senyora.
Auràs maldat en te' la culpa.
Perdonem, etic una mica para de test a
quanta tarda. Poti estar segura que no m'ha saltat
sens de pen la teva filtració. Ho no hauria gosat
mai obrir els meus versos a la Sta Plana, per
qui tota la seva persona em podria un respecte
tan estrany que m'impura. Es més el que em
passa; em molesta que persones que no m'ires
pieren cap mena d'admiraçió puguin llegir
els meus versos. ~~amb la l'ebell~~ Es un sentiment espe-
cial, ~~que~~ parent del que, si ho catòlic, ~~no~~
podria em faria difícil conèixer la meua ànima
a un sacerdot amb el qui no em ligués cap
vincle d'afecte o d'admiraçió. Fins per que no
pugués començar-lo, per tal com tu deus haver
superat aquest sentiment - si mai l'has conegut.

24.X-37

Un poeta ha sempre en els seus versos, per molt
objectius que semblen, una mena de con-
fessió general. És per això que no emporta
poc el fet de donar-lo ^{publicitat} i t'imagines
quina tant ^{seria per mi} ~~deixada~~ ^{ser} que el Sr. Ag ^{no}
vells, per ex, es llegeix i tingues l'ambigüitat
de parlar-me'n? No se' si ho podria existir.
En diràs que això és assis-me, i que no veu
en el Sr. Ag menys que es llegeix, sinó en
les Manes Planes que també hi ha en aquest
mon. Tindria raó, però és que quan una
persona que jo respecta llegia els meus versos
també em sentia incòmode - a l'invers. Seia
com si em confessés amb Santa Clara. No hi ha
res més tabu que la honrat convenient al
mal i perdona't-lo, diu el Sr. Pickwick, i fa
molta raó.

26-X-87. 2)

En hi! hauré d'acostumar-me'n hi. No em sap
sens de pen la vera l'itració. Al capdavall la sta
Planer ja sabia que jo heia veusor, com ho sap
el De Ribes, el De Aselet, i qui sap si hi
i tot i Anastàsia. Em sentire' enor moment sa
triplet si han estat del seu gust i null d'ene que
seu von ramitos perquè aquesta satisfaccio
em compensi del "seure" inevitable que
sentire' quan la vegi.

reis que aquesta carta no t'agradaria, perquè se
sons tu, "no etia be" parlar tant, d'un matenx i
penso que tens raó. Tens que les meves cartes
no signifiquen ~~una~~ enormentment esolates. Tinc
la sensacio que ha uns dies novés ~~te de parlar~~
hans que parlar de mi - A tu, al beure, al
Victor, a casa.

24-X-34 (26)

T'envio la carta d'en Joan. Espero que faci
la part del seu temperament. Em permetes que
sigui jo el qui li expliqui la terra "persona"
de l'altre dia? - Saps quan s'escaneu
mes o menys, es exa mes de la Núria?
Continues en bones relacions amb laquella dia
se que vas abraçar l'altre dia? Em sembla que
no em caldria tenir cabells blancs per
conèixer-la. Em sembla que podria endem-
non-la si, est, mes. Veritat que no seria
discret?

Cada diu menys a las 10 del vespe, donavan mes
sessions de M.d.C. a Barcelona, amb l'audicio
de tots els quartets de Beethoven. Si ho heu vist!

24-X-37 (3)

Si escius a l'esperança, i et sembla que no i
ha de molestar, voldria demanar-li de dir-me
^{cinquanta}
~~la~~ ~~entesa~~ de saber blancs o blancs, grossos,
per l'èstil dels que usa en Joan?

Jen

Mària

L'observació que veig per a la línia històrica del Vell
lla és aquesta. És molt cert que ell se'n va i està
a ser infantil i és il·luminat que perd el sentit de
responsabilitat. En la línia d'en Vialta no hi ha relació
entre aquests extrems. És molt possible, però, que el
caracter d'en Vella hagi evolucionat cap a una major
maduresa en aquests darrers anys.

26-X-37 (36)